

Ministerie van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 1 A
2513 AA S GRAVENHAGE

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Fax (070) 333 40 33
www.szw.nl

Contactpersoon
Doorkiesnummer

Uw brief 2050614730
Ons kenmerk UB/K/06/49408
Datum 27 juni 2006

Onderwerp Kamervragen van de leden Bussemaker en Smeets

Hierbij zend ik u de antwoorden op de Kamervragen van de leden Bussemaker en Smeets (beiden PvdA) over eigenrisicodragerschap en de Pemba-boete.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(mr. A.J. de Geus)

Ons kenmerk UB/K/06/49408

2050614730

Vragen van de leden Bussemaker en Smeets (beiden PvdA) aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over eigenrisicodragerschap en de Pemba-boete. (Ingezonden 7 juni 2006)

1

Is het u bekend dat het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (UWV) naar aanleiding van haar oproep in 2004 aan kleine werkgevers om eigenrisicodrager te worden voor de WAO-uitkeringen in een aantal gevallen geen goede informatie heeft gegeven over het aantal lopende WAO-uitkeringen voor oud-werknemers, waardoor deze bedrijven onverwacht hoge kosten moesten maken? 1)

Antwoord 1

UWV heeft in 2003 en 2004 onder meer via de werkgeversbladen en op internet melding gemaakt van de invoering van de branchegewijze premiedifferentiatie per 1 januari 2004 en de daarmee samenhangende mogelijkheid om per 1 juli 2004 eigenrisicodrager WAO te worden. Verder heeft UWV in de maanden september, oktober en november 2003 voorlichtingsbijeenkomsten gehouden voor administratie- en accountantskantoren waarin de genoemde wijzigingen per 1 januari 2004 en 1 juli 2004 aan de orde zijn geweest. UWV heeft hierbij werkgevers gewezen op het feit dat bij de keuze om al dan niet eigenrisicodrager WAO te worden het inlooprisico een rol speelt.

Aangezien werkgevers belanghebbende zijn bij een WAO-besluit dient UWV een dergelijk besluit ook aan de werkgever bekend te maken. Dat is ook het moment dat een werkgever bezwaar tegen het toegekende recht op WAO-uitkering kan maken. Naast deze bekendmaking rust op het UWV niet de verplichting om het relevante inlooprisico bij een aanvraag eigenrisicodragen nogmaals onder de aandacht te brengen van de werkgever. Uiteraard rust op UWV wel de verplichting om hier in algemene zin voorlichting over te verzorgen. Zoals aangegeven heeft UWV hierin voorzien.

2

Is het u tevens bekend dat het UWV destijds heeft verzuimd de garantstelling van de betreffende werkgevers inhoudelijk te toetsen aan lopende ziektegevallen (inlooprisico)? 2)

Antwoord 2

Op grond van Artikel 75 WAO en het besluit premiedifferentiatie WAO beoordeelt UWV alleen de garantstelling als zodanig. Voor de beoordeling door UWV is niet van belang wat het inlooprisico is in een specifiek geval. UWV kent ook geen verplichting om de garantstelling te toetsen op het inlooprisico. Van een verzuim van UWV is zodoende geen sprake.

3

Ons kenmerk UB/K/06/49408

Bent u bereid deze slordigheid te corrigeren en deze bedrijven toe te staan met terugwerkende kracht het eigenrisicodragerschap te laten terugdraaien onder voorwaarde dat zij over deze periode de gedifferentieerde WAO-premie betalen?

Antwoord 3

Onder verwijzing naar mijn antwoord bij de vragen 1 en 2 is in mijn ogen geen sprake van een slordigheid van UWV. Voorts ontbreekt een wettelijke basis om werkgevers collectief de mogelijkheid te geven met terugwerkende kracht het eigenrisicodragerschap WAO ongedaan te maken. Wel heeft UWV de mogelijkheid om in individuele gevallen terug te komen op een eerdere beslissing. UWV maakt hiervan gebruik in die gevallen waarin de werkgever aangeeft in de financiële problemen gekomen te zijn door het eigenrisicodragerschap WAO en het inlooprisico gedurende twee jaren meer is dan 10% van de loonsom per jaar. Op basis hiervan heeft UWV besloten ten aanzien van 207 werkgevers terug te komen op de beslissing omtrent het eigenrisicodragerschap. Deze werkgevers zijn met terugwerkende kracht teruggekeerd in het publieke bestel

4

Kent u de situatie waarin een ondernemer een werknemer in dienst heeft met een jaarcontract, en waarin die werknemer kort voor het verlopen van dat contract ziek wordt? Deelt u de mening dat deze ondernemers wel heel zwaar worden gestraft, aangezien na afloop van het contract de werknemer in de Ziektewet belandt en vervolgens in de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) (vóór 29 december 2005 de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO)) en de ondernemer dan vijf jaar lang een boete moet betalen, hoewel hij geen enkele formele binding meer heeft met de voormalige werknemer en dus ook geen inspanningen kan doen om de werknemer weer aan werk te helpen?

5

Bent u bereid hiervoor een oplossing te zoeken?

Antwoord 4 en 5

Ik ken de betreffende situaties. In navolging van het SER-advies is de WIA op dit onderdeel gewijzigd ten opzichte van de WAO. De uitkeringslasten voor de WGA van vangnetters (werknemers met een ziekteuitkering bij einde wachttijd) worden niet betrokken bij de premiedifferentiatie WGA. Deze lasten worden gefinancierd door een opslag op de sectorpremie en komen zodoende niet direct ten laste van de werkgever.

- 1) Zie brief NBOV d.d. 24 april 2006
- 2) Idem